UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Poenitentiis, Et Remissionibus. Titvlvs XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

CAP. XIII.

Domino excommunicato manente, ſubditi fidelitatem non debent: & ſi longo tempore in ea perſtiterit, & monitus non paruerit eccleſiæ, ab ejus debito abſolvuntur.

Honorius III. *præpoſito Archidiac. & H. canonico Sueſſion.*

GRavem capituli Lund. *a* recepimus queſtionem, quòd cùm comes Regiſtren. *b* pro multis injuriis, quas irrogarat eiſdem *c*, per judices à ſede Apoſtolic. deleg. excommunicationis vinculo fuerit innodatus, idem per duos annos & amplius in excommunicatione perſiſtens, juri parere pertinaciter renuit, claves eccleſiæ contemnendo. Licet igitur hujuſmodi pertinacia non careat ſcrupulo hæreticæ pravitatis: volentes tamen nobilitati parcere comitis ſupradicti: Di. v. mandamus, quatenus ſi comes ſupradictus poſt commonitionem veſtram non paruerit plenè juri, vos eccleſias, in quibus aliquod jus habere dignoſcitur, ab ejus debito abſolventes, fideles ipſius (quamdiu in excommunicatione perſtiterit) ab ejus fidelitatis juramento denuncietis penitus abſolutos.

DE POENITENTIIS, ET REMISſionibus.

TITVLVS XXXVIII.

CAP. I.

Pro manifeſto peccato pœnitentia publica imponi debet.

Alexander Papa *d.*

MAnifeſta peccata non ſunt occulta correctione purganda.

CAP. II.

Ponit pœnitentiam occidentis Presbyterum.

Ex Concilio Maguntinen.

QVi Presbyterum occiderit, XII. annorum pœnitentia ei ſecundùm canones imponatur: & j. Convictus, uſque ad ultimum tempus vitæ ſuæ militiæ cingulo careat, & abſq; ſpe conjugii maneat.

CAP. III.

Conſideratis circumſtantiis arbitraria pœnitentia indicenda eſt ei, qui modum exceſſit ſe defendendo.

Alexander III. *Mediolan. Archiepiſc.* [*& e ſuffraganeis.*]

SIgnificavit *f* nobis vir nobilis P. quòd F. dicto Imperatori, cùm olim rediret ab urbe, caſtrum Vernicæ negavit: *& infrà.* Vnde contingit, quòd IV. caſtris deſtructis pluſquam duo milia domorum deſtructa fuerunt, multi homines interfecti, & alia mala ibi commiſſa, quæ longum eſſet per ſingula enarrare. Quoniam igitur præfatus P. Deo exinde reconciliari deſiderat: mandamus, quatenus ipſi pœnitentiam (ſecundùm quod viſum fuerit) miſericorditer imponatis *g*, attendentes *h*, quòd pro libertate ſua & eccleſiæ devotione hoc fecit. Quare in his debetis talem diſcretionem habere, ut alii, & ipſe idem pro auſteritate pœnitentiæ à ſervitio eccleſiæ nullatenus retardentur, nec aliquod ſalutis periculum debeant formidare.

CAP. IV.

Indulgentiæ, quæ conceduntur per prælatos, non ſubditis non proſunt, niſi proprii judices hoc concedant.

Idem *Archiepiſcopo Cantuarienſi.*

QVòd autem *i* conſuluiſti, utrùm remiſſiones, quæ fiunt in dedicationibus eccleſiarum, aut conferentibus ad ædificationem pontium, aliis proſint [illegible] qui remittentibus ſubſunt: Hoc volumus [illegible] nitatem tenere, quòd cùm à non ſuo judice [illegible] lus valeat vel abſolvi, remiſſiones prædictas [illegible] illis tantummodò arbitramur, quibus ut proſint, [illegible] judices ſpecialiter indulſerunt.

CAP. V.

Non eſt verè pœnitens, qui peccandi animum [illegible] men recipitur ejus confeſſio.

Idem *Beluacen. Epiſcopo.*

QVod *a* quidam ad confeſſionem de criminibus [illegible] niunt, & quamvis confiteri velint, ſe tamen [illegible] abſtinere non poſſe. Con. t.t.r. quòd eorum confeſſionem recipere debes, & eis de criminibus conſilium [illegible] bere: quia licet non ſit vera hujuſmodi pœnitentia, [illegible] mittenda tamen eſt eorum confeſſio, & crebris [illegible] bribus monitis pœnitentia indicenda.

CAP. VI.

Qui ex pœnitentia debet certa die in pane & aqua [illegible] deficiente pane, aliis cibariis uti.

Idem *Triburien. Archiepiſc.*

LIcet tam *b* veteris, quàm Novi Teſtamenti pagina: *& infrà.* Si autem illi, qui aliquos dies in pane & aqua ex injuncta ſibi pœnitentia tenetur [illegible] quo veſcantur non habent: leguminibus, [illegible] aut aliis cibariis reficiantur, ſi neceſſitas id exposcit: Diſcretione tamen adhibita, quòd his non [illegible] ſed ad ſuſtentationem utantur.

CAP. VII.

Sacerdoti Græco procuranti, vel ſtudiosè negligenti [illegible] filiorum, non imponitur pœnitentia publica, ſed debet [illegible] altaris officio, & aliter in ſecreto agere pœnitentiam: ſed ſi [illegible] eſt publicum, debet publicè agere pœnitentiam.

Clemens III.

QVæſitum *d* eſt, utrum ſacerdotibus Græcis, [illegible] legitimo matrimonio licet uti, pœnitentia publica ſit imponenda, ſi eam ſibi poſtulent pro [illegible] injungi? Huic igitur conſul. t. t. reſpond. [illegible] procurantibus, vel ſtudiosè negligentibus [illegible] reperiuntur oppreſſi, ab officio altaris debent [illegible] abſtinere, & eis gravior quàm laicis, non tamen publica (niſi in publicum id veniat) pœnitentia debet [illegible] Verùm ſi ex incuria ipſorum mortui inveniantur [illegible] nis, & illud fuerit occultum, eis pœnitentia [illegible] pœnitentiarii imponatur, & in terrorem aliorum [illegible] tempus abſtineant à celebratione miſſarum.

CAP. VIII.

Sacerdos pœnitentiam arbitrari debet, ſecundùm [illegible] exceſſus pœnitentis, & contritionem, & alias circumſtantias [illegible] quoad titulum.

Innocentius III. *Livon. Epiſcopo, & eis qui cum ipſo ſunt fratribus.*

DEus qui *f* eccleſiam ſuam: *& infrà.* Cæterùm [illegible] pœnitentia non tam ſecundùm quantitatem exceſſus, quàm pœnitentis contritionem, [illegible] cerdotis arbitrium ſit moderanda, [illegible] perſonarum, ſuper fornicatione, adulterio, homicidio, perjurio *g*, & aliis criminibus, conſideratis [illegible] tiis omnibus, & præſertim novitate Livonum [illegible] competentem pœnitentiam delinquentibus [illegible] tis, prout ſaluti eorum videritis expedire. Apoſtoli [illegible] tem veſtigiis inhærentes, dicentis: Lac vobis [illegible] di, non eſcam: paulatim eos inſtruatis in fide, [illegible]

a *Landunen.* b *Regiſiteren.* c *alii. eidem: ſed in antiq. legitur, eiſdem.* d *al. Calixtus, ut in omnib. Vaticanis, ſed hæc reperiuntur apud Greg. lib. 12. epiſt. 31. regiſt. ad Felicem Siciliæ Epiſcopum.* e *Hæ 2. voces, & ſuffraganeis, deſunt in omnibus Vatic.* f *Ca. 2. eod. tit. in 1. comp.* g *imponas.* h *attendens.* i *C. 3. eod. tit. in 1. comp.*

a *Cap. 1. eod. tit. in 2. compilat.* b *Ca. 3. tit. de feriis, [illegible]* c *[illegible]* d *[illegible] compil. Pars alia. ſup. de feriis. c. licet.* e *Vid. l. aut facta. §. fin. ff. de pœn. & [illegible] tit. in 2. comp.* f *Cap. 1. eod. tit. in 3. compil.* g *[illegible] qui. ff. de injur.* [illegible] *deeſt in antiq. codic.*

ad

…formam, orationem dominicam, & Symbolum illos …ſicitè edocentes *a*. Interim tamen corporis & ſangui-…is Domini ſacramentum renatis fonte baptiſmatis, con-…ſuetis feſtivitatibus, & in mortis articulo tribuatis.

CAP. IX.

…ditur mulieris confeſſio, quæ ſibi partum alienum ſuppoſuit, …proprium ex adultero ſuſcepit, nec illud marito vult detegere.

Idem *ſancti Laur. in Lucina Presbytero Card. Apoſt. ſed. legato.*

OFficii: *& infrà.* Significaſti quandam mulierem in pœnitentia tibi fuiſſe confeſſam, quòd timens ne …ni poſſeſſio devolveretur ad alios, quarundam herba-…um ſuccum potavit, & ſic venter ejus intumuit, & inde …undam ſe oſtendens, ſibi partum ſuppoſuit alienum: …ſimque maritum, non vult facinus ipſi *b* detege-…, qui prolem credit ſine dubitatione qualibet eſſe …ſuam. Quoniam igitur poſtulas edoceri, utrum ei hac …ſuperſtite durante ſit pœnitentia injungenda: reſponde-…mus, quòd ſicut mulieri, quæ ignorante marito de ad-…ulterio prolem ſuſcepit, quamvis id viro ſuo timeat con-…fiteri, non eſt pœnitentia deneganda: ita nec illi debet pœnitentia denegari, maximè ſi per alios intelligas a-…lienos, ad quos timeat poſſeſſionem viri devolvi: ſed competens ſatisfactio per diſcretum ſacerdotem ei de-bet injungi.

CAP. X.

Abbatiſſa moniales benedicere, confeſſiones audire, & publicè prædicare non poteſt.

Idem *Valent.* c *& Burgen. Epiſcopis, & Abbatib. de N. Ciſtercien. ordinis.*

NOva *d* quædam noſtris ſunt auribus intimata, quòd Abbatiſſæ moniales proprias benedicunt, ipſarum quoque confeſſiones in criminibus audiunt, & legentes Evangelium præſumunt publicè prædicare. Cùm igitur id abſonum ſit, pariter & abſurdum: mandamus, quate-nus ne id de cætero fiat, curetis firmiter inhibere. Quia licet beatiſſima virgo Maria dignior & excellentior fue-rit Apoſtolis univerſis, non tamen illi, ſed iſtis Dominus claves regni cœlorum commiſit.

CAP. XI.

Tempore generalis interdicti conceditur pœnitentia & viaticum morientibus. hoc primò. Clerici, qui ſervarunt interdictum, poſ-ſunt cum ſilentio in cœmeterio ſepeliri. hoc ſecundò. In conventua-libus eccleſiis clerici bini vel trini poſſunt horas ſubmiſſa voce dicere. hoc tertiò. Cruce ſignatis & peregrinis tempore interdicti pœniten-tia concedi poteſt. hoc quartò.

Idem.

QVod *e* in te: [1 *& infrà.*] In illo *enim* verbo, per quod pœnitentiam morientibus non negamus, viaticum etiam, quod verè pœnitentibus exhibetur, in-telligi volumus, ut nec ipſum decedentibus denegetur. Licet autem per generale interdictum denegetur o-…mnibus, tam unctio, quàm eccleſiaſtica ſepultura: con-…cedimus tamen ex gratia, ut clerici decedentes, qui ta-…men ſervaverint interdictum, in cœmeterio eccleſiæ ſine campanarum pulſatione ceſſantibus ſolennitatibus o-…mnibus cum ſilentio tumulentur. Et in conventualibus eccleſiis bini & bini, vel ſimul tres horas canonicas vale-…ant *f* legere, non cantare, januis clauſis, interdictis & excommunicatis excluſis, & voce ita remiſſa, quòd exte-…rius audiri non poſſit: cùm & regularibus ſecundùm pri-vilegium ſed. Apoſtol. ſit indultum, ut cùm generale in-terdictum terræ fuerit, liceat eis januis clauſis, excom-municatis & interdictis excluſis, non pulſatis campanis, ſuppreſſa voce celebrare divina. Recipientibus autem ſignum crucis non negamus, quò minùs eis ob *a* reve-rentiam crucifixi pœnitentia, cùm poſtulaverint, injun-gatur: quod & aliis peregrinis poteſt miſericorditer indulgeri.

[1 *Verùm quoniam à quibuſdam intelleximus dubitari, u-trùm clericis vel laicis dandum ſit viaticum in extremis, an & un-ctio impendenda, & an cum aliis ſacramentis indulgenda ſit dece-dentibus ſepultura. Vtrùm in conventualibus demiſſa voce, januis clauſis, interdictis excluſis, divina poſſint officia celebrari. Simi-liter an ſuſcipientibus ſignum crucis, & ſanctorum limina viſitan-tibus ſit pœnitentia injungenda. Ambiguitatem hujuſmodi de du-bitantium cordibus volumus amputare.*]

CAP. XII.

Famoſum eſt & multùm allegabile. & hoc dicit. Quilibet doli capax tenetur ſaltem ſemel in anno confiteri proprio ſacerdoti, vel de ejus licentia alteri, & Euchariſtiæ ſacramentum ad minus in Paſcha recipere. Et ſacerdos revelans confeſſionem deponendus eſt, & in mo-naſterio ad agendam perpetuam pœnitentiam detrudendus.

Idem *b In Concilio generali.*

OMnis *c* utriuſque ſexus fidelis, poſtquam ad annos diſcretionis pervenerit, omnia ſua ſolus peccata, ſaltem ſemel in anno, fideliter confiteatur proprio ſa-cerdoti, & injunctam ſibi pœnitentiam propriis viribus ſtudeat adimplere, ſuſcipiens reverenter ad minus in Paſcha Euchariſtiæ ſacramentum: niſi fortè de proprii ſacerdotis conſilio ob aliquam rationabilem cauſam ad tempus ab hujuſmodi *d* perceptione duxerit abſtinen-dum: alioquin & vivens ab ingreſſu eccleſiæ arceatur, & moriens Chriſtiana careat ſepultura. Vnde hoc ſa-lutare ſtatutum frequenter in eccleſiis publicetur, ne quiſquam ignorantiæ *e* cæcitate velamen excuſationis aſſumat. Si quis autem alieno ſacerdoti voluerit juſta de cauſa ſua confiteri peccata, licentiam prius poſtulet & obtineat à proprio ſacerdote, cùm aliter ipſe illum non poſſit abſolvere *f* vel ligare. Sacerdos autem ſit diſcre-tus *g*, & cautus, ut more periti medici ſuperinfundat vinum & oleum vulneribus ſauciati, diligenter inqui-rens & peccatoris circumſtantias, & peccati: quibus *h* prudenter intelligat, quale debeat ei præbere conſilium, & cujuſmodi remedium adhibere diverſis experimen-tis utendo ad ſalvandum *i* ægrotum. Caveat autem omninò ne verbo, aut ſigno, aut alio quovis modo ali-quatenus prodat peccatorem *k*: ſed ſi prudentiori con-ſilio indiguerit, illud abſque ulla expreſſione perſonæ, cautè requirat: quoniam qui peccatum in pœnitentiali judicio ſibi detectum præſumpſerit revelare, non ſolùm à ſacerdotali officio deponendum decernimus, verum-etiam ad agendum perpetuam pœnitentiam in arctum monaſterium detrudendum.

CAP. XIII.

Medici vocati ad infirmos debent ante omnia inducere infir-mum ad confeſſionem, nec quicquam perſuadere pro ſalute corporis tendens in animarum periculum.

Idem *in eodem.*

CVm infirmitas corporalis nonnunquam ex peccato proveniat, dicente Domino languido, quem ſana-

---

1 *Quæ debent ſcire Chriſtiani ad ſalutem ſuam, vid. Bald. ſuper …C. de ſum. Trin.* b *Illi.* c *In antiq. cod. Palentin. & Burg. Epiſcopis, & Abbati. Aumide.* d *Cap. 1. cod. tit. in 4. compil.* e *Ca. 4. eod. tit. in 4. comp. vid. c. ult. de ſent. excom. l. 6.* f *In o-…Vatic. valeant legere potius, quàm cantare.*

a *Ad reverentiam.* b *Idem ſcilicet Innoc. III. in Conc. gen. c. 21. & ca. 4. eod. tit. in 4. compil.* c *Vid. Conc. Trid. Seſſ. 14. c. 5. de confeſſ. & can. 8. de ſanctiſſimo pœn. ſacram.* d *al. ita, ab ejus.* e *In aliis, ne quiſquam ex ignorantia cæcitate.* f *alit. ſolvere.* g *Qualis debeat eſſe confeſſor, tradit Magiſter Sentent 4. diſt. 9. &. qualem.* h *al. ex quibus. in concilio ita: per quas.* i *ſanan-dum.* k *B. Thom. in quæſtionibus additis ad 3. part. q. 11. art. 1. & Theologos 4. Sent.*

verat: Vade, & amplius noli peccare, ne deterius aliquid tibi contingat.

Præſenti decreto ſtatuimus, & diſtrictè præcipimus medicis corporum, ut cùm eos ad infirmos vocari contigerit, ipſos ante omnia moneant & inducant, ut medicos advocent animarum: ut poſtquàm fuerit infirmo de ſpirituali ſalute proviſum, ad corporalis medicinæ remedium ſalubriùs procedatur, cùm cauſa ceſſante, ceſſet effectus. Hoc quidam inter alia huic cauſam dedit edicto, quòd quidam in ægritudinis lecto jacentes, cùm eis à medicis ſuadetur, ut de animarum ſalute diſponant, in deſperationis articulum incidunt, unde faciliùs mortis periculum incurrunt. Si quis autem medicorum hujus noſtræ conſtitutionis, poſtquam per prælatos locorum fuerit publicata, tranſgreſſor extiterit, tamdiu ab ingreſſu eccleſiæ arceatur, donec pro tranſgreſſione hujuſmodi ſatisfecerit competenter. Cæterùm cùm anima ſit multò precioſior corpore, ſub interminatione anathematis prohibemus, ne quis medicorum pro corporali ſalute aliquid ægroto ſuadeat, quod in periculum animæ convertatur.

CAP. XIV.

Eleemoſynarum quæſtores ſine Apoſtolicis vel diœceſanorum literis admitti non debent: nec tunc proponant ultra id, quod in ipſis literis continetur. hoc primò. Et debent eſſe modeſti: & à locis & expenſis incongruis abſtinere. hoc ſecundò. In dedicatione Baſilicæ ultra annum, & in anniverſario dedicationis, & in literis indulgentiarum conceſſis ab alio, quàm à Papa, ultra xl. dies remiſſio excedere non debet. h. d. uſq; ad fin.

Idem *a in eodem.*

CVm ex eo: *& infrà.* Eleemoſynarum quoque quæſtores, quorum quidam ſe alios mentiendo, abuſiones nonnullas in prædicatione proponunt, admitti (niſi Apoſtolicas vel diœceſani Epiſcopi literas veras exhibeant) prohibemus: & tunc præter id, quod in ipſis continebitur literis, nihil populo proponere permittantur. Formam verò, quam communiter talibus Apoſtol. ſed. indulget, duximus exprimendam, ut ſecundùm eam diœceſani Epiſcopi ſuas literas moderentur. Ea ſiquidem talis eſt: Quoniam (ut ait Apoſtolus) omnes ſtabimus ante tribunal Chriſti, recepturi prout in corpore geſſimus ſive bonum fuerit, ſive malum: oportet nos diem meſſionis extremæ miſericordiæ operibus prævenire, ac æternorum intuitu ſeminare in terris, quod reddente Domino cum multiplicato fructu recolligere debeamus in cœlis, firmam ſpem *b*, fiduciamque rectam tenentes: quoniam qui parcè ſeminat, parcè & metet: & qui ſeminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet vitam æternam. Cùm igitur ad ſuſtentationem fratrum & egenorum ad tale confluentium hoſpitale, propriæ non ſuppetant facultates, univerſitatem veſtram monemus & exhortamur in Domino, atque in remiſſionem vobis injungimus peccatorum, quatenus de bonis vobis à Deo collatis pias eleemoſynas, & grata eis charitatis ſubſidia erogetis: ut per ſubventionem veſtram ipſorum inopiæ conſulatur, & vos per hæc *c* bona & alia, quæ Domino inſpirante feceritis, ad æterna poſſitis gaudia pervenire. Qui autem ad quærendas eleemoſynas deſtinantur, modeſti ſint & diſcreti, nec in tabernis aut in aliis locis incongruis hoſpitentur, nec inutiles faciant aut ſumptuoſas expenſas, caventes omninò ne falſæ religionis habitum geſtent. Ad hæc, quia per indiſcretas & ſuperfluas indulgentias, quas quidam eccleſiarum prælati facere non verentur, & claves eccleſiæ contemnuntur, & pœnitentialis ſatisfactio enervatur: decernimus, ut cùm dedicatur baſilica, non extendatur indulgentia ultra annum, ſive ab uno ſolo, ſive à pluribus Epiſcopis dedicetur: ac deinde in anniverſario dedicationis tempore XL. dies de injunctis pœnitentiis indulta remiſſio non excedat: *& infrà. a* Hunc quoque dierum numerum indulgentiarum literis præcipim' moderari, quæ pro quibuslibet caſibus aliquoties conceduntur: [illegible] Rom. Pont. qui plenitudinem obtinet poteſtatis hoc in talibus moderamen conſueverit obſervare.

CAP. XV.

Archiepiſcopus intra provinciam ſuam poteſt concedere indulgentias, ſecundum formam concilii generalis. h. d. & ſupra in ca. præce. in fine.

Honorius III.

NOſtro poſtulaſti *c* certificari reſponſo, utrum per tuam provinciam poſſis concedere remiſſionis literas generales. Nos igitur f. t. breviter reſpondemus, quod per provinciam tuam liberè potes hujuſmodi concedere literas, ita tamen, quòd ſtatutum generalis concilii non excedas.

CAP. XVI.

Epiſcopus & alii, de quibus in litera, poſſunt ſine licentia ſuperiorum ſibi eligere providum confeſſorem.

Gregorius IX.

NE pro dilatione pœnitentiæ periculum immineat animarum, permittimus Epiſcopis & aliis ſuperioribus, nec non minoribus prælatis exemptis, ut etiam præter ſui ſuperioris licentiam providum & diſcretum ſibi poſſint eligere confeſſorem.

DE SENTENTIA EXCOMMVnicationis *d.*

TITVLVS XXXIX.

CAP. I.

Impubes, qui clericum percuſſit, ab Epiſcopo abſolvi poteſt: & qui loco vel cauſa diſciplinæ percutit clericum, etiam ſi [illegible] excommunicatus non eſt: qui verò ex odio, ſit, & per quem abſolvitur.

Alexander III. *Senon. Archiepiſcopo.*

SVper eo verò *e*, quòd conſilium poſtulaſti: [*& infrà.*] Reſpondemus, quòd ſi clerici infra puberes annos ſe adinvicem, aut unus alterum percuſſerit, non ſunt ad Apoſtolicam ſedem mittendi, quia eos ætas excuſat.

Nec clerici ſi ſunt plenæ ætatis, & non odio vel invidia vel indignatione, ſed levitate jocosè ſe ad invicem percutere contingat, neque magiſter ſi ſcholarem clericum intuitu diſciplinæ vel correctionis percuſſerit: quia non poteſt in ipſis injectio manuum violenta notari. Cæterùm ſi ex odio iidem ſcholares vel ſeculares clericos alterutrum percuſſerint, pro ſua abſolutione debent ad Apoſtolicam ſedem venire.

[1 *Utrum ſcholares ſi ſe invicem in plena vel minore ætate [illegible] rici vel religioſi viri in clauſtro, ſecundum canonem illum, qui [illegible] tum eſt, ut illi qui in clericos violentas manus injiciunt, [illegible] ad Apoſt. ſed. pro ſua abſolutione debeant venire. [illegible]*]

CAP. II.

Monachos ſe ad invicem percutientes, abſolvit Abbas. idem in canonicis regularibus: & Abbatis diſcretione [illegible] ad Epiſcopum.

Idem.

MOnachi *f* verò & canonici regulares quocunque modo ſe in clauſtro percuſſerint, non ſunt ad Apoſt.

a *Scilicet Innoc. III. in eod. Conc. gen. Lat. c. 62. & c. 5. eod. tit. in 4. comp.* b *In C. Barb. & in Concilio: firmam ſpem fiduciamq; tenentes, &c.* c *al. per hæc & alia bona.*

a *Quid lateat ſub hoc, infr. non apparet.* b *al. & in [illegible]* c *Vid. Specul. tit. de pœn. & remiſſ. B. Thom. in [illegible] part. quæſt. 26.* d *In duobus manuſcriptis ita: & [illegible]* e *Cap. 2. eod. tit. in 1. compil.* f *Cap. 3. eod. tit. in 1. compil.*

ſedem